

[Kent Kirk]

etableret selskaber i fiskerierhvervet. Det gælder partrederier, aktieselskaber, andelsselskaber, anpartsselskaber osv., og disse selskaber har haft mulighed for at udøve fiskeri, hvis $\frac{2}{3}$ af bestyrelsesmedlemmerne var erhvervsfiskere.

Dette forhold foreslås nu ændret, og det støtter vi. Man siger, at selskaber fremover skal være 55 pct.s fiskerejet, ligesom de respektive bestyrelser i selskaberne for 55 pct.s vedkommende skal bestå af erhvervsfiskere.

Vi finder, at det er en naturlig konsekvens af den udvikling, fiskerierhvervet har været igennem, at man sikrer erhvervsfiskere en fortrinsstilling. Samtidig hilser vi det velkommen, at man har fundet en fornuftig balance over for kravet om at give erhvervsfiskere fortrinsstilling. Vi havde meget nødig set en udvikling, som bragte dansk fiskeri i den samme situation, som landbruget har været i, hvor man i virkeligheden har lukket af for kapitaltilførsel til et helt erhverv. Derfor synes vi, at de 55 pct., som her er foreslået, er et naturligt niveau. Det åbner stadig væk mulighed for at tilføre ansvarlig kapital til fiskerierhvervet for 45 pct.s vedkommende.

Vedrørende de andre forslag hæfter jeg mig ved forslaget om nogle mere detaljerede regler for havbrug. I virkeligheden er der tale om en vid bemyndigelsesramme til fiskeriministeren, og det kan vi egentlig godt støtte ud fra den betragtning, at havbrug er noget nyt i Danmark, og derfor kræver det lidt tid at finde ud af, hvordan de mere detaljerede regler skal være for etablering af havbrug.

Hr. Arne Jensen nævnte, at vi – bl.a. undertegnede – har udtrykt bekymringer over bemyndigelserne. Vedrørende saltvandsfiskeriloven har jeg personlig og det konservative folkeparti ikke problemer med de bemyndigelser, der er til fiskeriministeren, så hr. Arne Jensen må blande forskellige love sammen. Vi skal jo senere behandle den såkaldte bemyndigelseslov.

Angående problemet vedrørende prøveudtagninger i industrifiskelaster må jeg sige til hr. Arne Jensen, at dette heller ikke har udgangspunkt i saltvandsfiskeriloven. De bemyndigelser til fiskeriministeren, der ligger i saltvandsfiskeriloven, som er meget detaljerede, kan vi fuldt ud tilslutte os.

Angående fritidsfiskere finder vi, at fiskeriministeren har fundet en fornuftig løsning på dette problem. Vi har jo flere kategorier

af fiskere: erhvervsfiskere, bierhvervsfiskere og fritidsfiskere, og vi mener, at den model, der her er fundet, vil kunne løse de praktiske vanskeligheder, fritidsfiskerne har været konfronteret med efter den gamle lovgivning. Fiskerikontrollen har også været konfronteret med mange praktiske problemer. Vi synes, at en ordning, hvorefter man kan få et fisketegn ved at betale et mindre beløb, vil løse disse problemer.

Vi vil fra konservativ side gå ind i udvalgsbehandlingen sammen med de andre partier og prøve på at få en fordomsfri behandling af fiskeriministerens forslag.

Tørnæs (V):

Saltvandsfiskeriloven er et af de væsentligste fundament for dansk fiskeri. Man kan uden at overdrive sige, at den er dansk fiskeris grundlov.

Det er derfor overordentlig vigtigt, at loven fremtræder let forståelig, og at der er stor stabilitet i loven, forstået på den måde, at den fremtræder uændret i så lange perioder som overhovedet muligt, samtidig med, naturligvis, at loven i størst muligt omfang er i overensstemmelse med de vilkår, fiskeriet udøves på, og de vilkår og de behov, man kan forudse vil opstå i fremtiden.

Disse hensyn er i stor udstrækning tilgodeset i den modernisering og den ajourføring, der er sket ved lovforslaget. Forslaget indebærer en klar afgrænsning af den personkreds, der umiddelbart har ret til at drive erhvervsfiskeri og dermed til at fiske på danske kvoter. Ingen tvivl om, at erhvervet var bedst stillet ved, at der slet ikke var behov for en sådan begrænsning, men dansk fiskeri er nu en gang blevet underlagt meget stærke begrænsninger i sine udfoldelsesmuligheder i form af kvotareguleringer, bifangstbegrænsninger, forbud mod fiskeri i bestemte områder osv. osv.

Der er derfor et klart behov for, at der etableres regler for tilgangen til fiskeriet, et regelsæt, der afgrænser, hvem der har mulighed for at deltage i erhvervsfiskeriet, men som samtidig tager skyldigt hensyn til, at erhvervet kan få den nødvendige fornyelse for at opretholde konkurrenceevnen.

For enkeltpersoner er der fastsat meget stramme regler for at opnå status som erhvervsfisker. Man skal eksempelvis have haft